

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 65.299 van 18 maart 1997
in de zaak A. 71.603/X-7004.**

In zake : 1. Boudewijn POLLEY,
2. Godelieve DEHAEMERS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat A. LUST,
kantoor houdende te BRUGGE - SINT-ANDRIES,
Burggraaf de Nieulantlaan 14

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 80.

tussenkommende partij :

de n.v. LERNOUT & HAUSPIE SPEECH PRODUCTS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat C. DE WOLF,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Tervurenlaan 268 A.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Boudewijn POLLEY en Godelieve DEHAEMERS op 14 oktober 1996 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van, enerzijds, het besluit van 5 april 1995 van de Vlaamse regering houdende voorlopige vaststelling van het ontwerp-plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Ieper-Poperinge, voor het grondgebied van de gemeente Ieper, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 19 augustus 1995 en, anderzijds, het besluit van 11 juni 1996 van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Ieper-Poperinge op het grondgebied van de gemeente Ieper, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 5 november 1996;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. HUBREGTSEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 januari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 maart 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. LUST, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat B. BRONDERS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat B. DELTOUR, die loco Advocaat C. DE WOLF verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur J. HUBREGTSEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat de n.v. LERNOUT & HAUSPIE SPEECH PRODUCTS met een verzoekschrift van 21 november

1996 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekers verklaren dat zij eigenaar en exploitant zijn van een tuinbouwbedrijf met medegaande kleinhandel in bloemen en planten te Ieper, Pilkemsesteenweg nr. 126a, dat het bij het koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgesteld gewestplan Ieper-Poperinge hun gronden heeft opgenomen in een ontginningsgebied met nabestemming landbouw, dat het bij ministerieel besluit van 17 oktober 1989 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg "Ieperlee Kanaal Uitbreiding I", de zone deels heeft bestemd tot zone voor land- en tuinbouwbedrijven, en deels tot zone voor parking, zodat hun bedrijf "er dus een normale exploitatie en ontplooiing (kan) kennen", dat voor het in expansie zijnde te Ieper gevestigd gekende spraaktechnologisch bedrijf LERNOUT en HAUSPIE, op zoek naar uitbreiding en herlocalisatie, de overheid besliste een regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter te ontwikkelen onder de naam : "FLANDERS LANGUAGE VALLEY", dat met het oog daarop het eerste bestreden besluit van 5 april 1995 en nadien het tweede bestreden besluit van 11 juni 1996 werden vastgesteld, dat blijkens laatstbedoeld plan de betrokken gronden, waaronder het bedrijf van verzoekers, worden bestemd tot "regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter";

Overwegende dat verzoekers geen nut hebben bij een schorsing van het eerste bestreden besluit, daar het tweede bestreden besluit in de plaats is gekomen van het eerste en een schorsing van de tenuitvoerlegging van het tweede niet voor gevolg heeft dat het eerste herleeft; dat de vordering slechts ontvankelijk is in de mate dat zij het tweede bestreden besluit betreft;

Overwegende dat het derde middel het tweede bestreden besluit betreft; dat het luidt als volgt :

"Het besluit van 11 juni 1996 schendt art. 13, § 7, 3° lid van de wet van 29 maart 1962 op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening.

Deze wetsbepaling schrijft voor dat, indien de Vlaamse Regering afwijkt van het advies van de Regionale Commissie van Advies, zij haar beslissing dient te motiveren.

Uit de thans voorhanden zijnde elementen blijkt dat de Regionale Commissie van Advies geadviseerd heeft het gebied te bestemmen tot regionaal bedrijventerrein 'bestemd voor de vestiging van bedrijven zoals bedoeld in de art. 7 en 8, lid 2.1.2 van het K.B. van 28 december 1972', d.w.z. voor milieubelastende industrieën. Het bestreden besluit bestemt echter het gebied niet alleen voor milieubelastende industrieën, doch ook voor milieuvervuilende industrieën (art. 8.2.1.1. van het K.B. van 28 december 1972). Voor die afwijking op het advies zoekt men tevergeefs naar enige motivering in het besluit";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt :

"Ter zake meent tegenpartij te mogen verwijzen naar de motivering als opgenomen in de aanhef van het bestreden Besluit houdende definitieve vaststelling :

'Overwegende dat het niet de bedoeling is met het begrip 'regionaal' bedrijventerrein af te wijken van het K.B. van 28.12.1972 betreffende de inrichting en toepassing van de gewestplannen i.c. 'industriegebieden', maar wel een aangepast planologisch begrip te gebruiken";

Overwegende dat de tussenkomenende partij laat gelden :

"In werkelijkheid blijkt dat voor de inhoudelijke invulling van de gebieden voor milieuvervuilende en milieubelastende bedrijven geen onderscheid gemaakt wordt. De Vlaamse regering heeft met de toevoeging van artikel 8, 2.1.1. het voorschrift enkel aangepast aan de terzake ruimtelijke terminologie. Deze louter terminologische aanvulling heeft evenwel geen enkele inhoudelijke impact en is aldus in niets afgeweken van het advies van de Regionale Commissie van Advies.

Bovendien blijkt uit het advies van de Afdeling Wetgeving van de Raad van State dat de Afdeling Wetgeving ervan op de hoogte was dat de Vlaamse Regering van oordeel was dat artikel 8, 2.1.1. van het inrichtingsbesluit diende toegevoegd te worden (zie voetnoot advies GA.L.25.179/1). De Afdeling Wetgeving maakte geen opmerkingen in de zin dat deze toevoeging een probleem kon vormen t.a.v. het advies van de Regionale Commissie van Advies";

Overwegende dat artikel 17, § 7, derde lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw bepaalt dat indien de Vlaamse regering afwijkt van het advies van de regionale commissie van advies, zij haar beslissing met redenen omkleedt;

Overwegende dat met betrekking tot de bij het eerste bestreden besluit voorlopig vastgestelde bestemming "Regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter" volgend voorschrift van toepassing was :

"Een regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter is bestemd voor de bevestiging van bedrijven zoals bedoeld in artikelen 7 en 8, lid 2.1.2 van het koninklijk besluit van 28 december 1972. Het kan evenwel alleen worden gerealiseerd door de overheid.

Bij de inrichting van het gebied zal ten eerste rekening worden gehouden met de natuurlijke en landschappelijke kwaliteiten van het terrein en de onmiddellijke omgeving. Het karakter van het terrein, de aard van de activiteiten, de omvang van de bebouwing, het architecturaal karakter, de breedte en de wijze van aanleg van de omringende bufferzone, enz.... worden vastgelegd in een ruimtelijk uitvoeringsplan voordat het gebied kan worden ontwikkeld";

Overwegende dat de gemeenteraad van Ieper en de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen over het eerste bestreden besluit gunstig advies hebben uitgebracht "op voorwaarde dat het ruimtelijk uitvoeringsplan, zoals gestipuleerd in de aanvullende bijzondere voorschriften, voldoende bufferzone voorziet teneinde de aanwezige bewoning voor enige visuele hinder te behoeden en dat in dit uitvoeringsplan geen ruimte wordt voorzien voor industriële vestigingen die lawaai-, geur- en luchtverontreiniging voor de woonomgeving met zich meebrengen"; dat in de onderscheiden bezwaarschriften van de particulieren onder meer wordt gesteld :

"door de bestemmingswijziging als regionaal bedrijventerrein wordt de eventuele vestiging van milieuvervuilende industrie mogelijk. Dit is ongewenst gezien de nabijheid van de oude woonkern De Brieke, een bebouwde villawijk en het O.L.V.-ziekenhuis"

en

"het initiatief voor uitbreiding voor LERNOUT en HAUSPIE wordt toegejuicht, doch indien het terrein bij mislukking achteraf gebruikt kan worden door een meer milieubelastende hinderlijke inrichting, dient het plan te worden afgewezen; de bestemming als lokaal bedrijventerrein laat immers milieubelastende industrie toe; binnen een straal van enkele honderden meter bevinden zich het O.L.V.-ziekenhuis, het Rust- en verzorgingstehuis, talrijke villa's en bungalows";

en

"goede landbouw- en weidegrond zal plaats moeten maken voor milieuhinderlijke bedrijven (cfr K.B. dd. 28/12/72 art. 7 en 8.2.1.2.)";

en

"bestemming voor milieubelastende bedrijven is onaanvaardbaar, gezien de aanwezigheid van het ziekenhuis en de woonzone";

dat de Regionale commissie van advies voor de ruimtelijke ordening van de streek West-Vlaanderen op 16 en 22 februari 1996 advies heeft uitgebracht; dat dit

advies met betrekking tot de adviezen van de gemeenteraad van Ieper en van de bestendige deputatie stelt wat volgt :

"De Commissie stelt vast de partiële wijziging van het gewestplan waarbij wordt voorgesteld de bestemming te wijzigen van 'ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied' naar 'regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter' (R0) en 'buffergebied'(T), in het betrokken besluit van de Vlaamse regering dd. 05/04/95 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerp-gewestplan, uitdrukkelijk als volgt wordt gemotiveerd : 'Overwegende dat het noodzakelijk is de nodige ruimte te voorzien voor de ontwikkeling van een specifiek project inzake taal- en spraaktechnologie' en adviseert m.b.t. het ontwerp-plan en de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften :

1) De schrapping van de bepaling m.b.t. de uitvoering d.m.v. een 'ruimtelijk uitvoeringsplan' :
Het ruimtelijk uitvoeringsplan is een plandocument dat vooralsnog niet in de stedenbouwwet is opgenomen en bijgevolg noch bindend, noch verordenend kan zijn. Dit plandocument kan ook niet het toetsingskader vormen voor een gemotiveerde beoordeling van de bezwaren en adviezen.

2) Toevoegen van een bepaling m.b.t. de aard van de te vestigen industrieën, waarbij deze zone 'specifiek is bestemd voor de vestiging hoogtechnologische bedrijven'

M.b.t. de aard van de industrie en mogelijke (milieu)hinder verwijst de Commissie bovendien naar de bestaande milieuwetgeving (VLAREM I en II), waarbij de exploitatie onderworpen is aan de algemene en sectoriële voorwaarden en waarbij tevens bijzondere exploitatie-voorwaarden kunnen worden opgelegd. De algemene en sectoriële exploitatievoorwaarden kunnen voorwaarden bevatten die de toelaatbaarheid van bepaalde inrichtingen kunnen beperken of verbieden.

(...)

Op basis van de bovenstaande motivatie wordt het advies van de gemeenteraad van Ieper en van de Bestendige Deputatie deels gegrond bevonden";

dat het advies van de regionale commissie, met betrekking tot de hierboven aangehaalde bezwaren van de particulieren, stelt :

"De bezwaren m.b.t. mogelijke (milieu)hinder en het voorzien van een bufferzone (nrs. 1, 3, 4, 5 en 7) worden gedeeltelijk gegrond bevonden. De Commissie

verwijst hierbij naar het standpunt t.o.v. het advies van de gemeenteraad van Ieper en de Bestendige Deputatie, waarbij wordt geadviseerd om :

- (...)
- bij de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften de bepaling toe te voegen waarbij de zone bedoeld is 'voor de vestiging van hoogtechnologische bedrijven'";

dat het advies van de regionale commissie de volgende eindconclusie bevat :

"De Commissie stelt vast dat :

- m.b.t. de mogelijke (milieu)hinder en de bufferzone tussen de RO-zone en het woongebied met landelijk karakter : het advies van de gemeenteraad van Ieper en van de Bestendige Deputatie, en verschillende bezwaren en opmerkingen aanleiding geven tot voorstellen voor aanpassing van het ontwerp-plan;

(...)

en adviseert het ontwerp-plan tot gedeeltelijke herziening van het gewestplan Ieper-Poperinge op het grondgebied van de gemeente Ieper, voor het deel van het kaartblad 28/2 GUNSTIG op voorwaarde dat :

(...)

- het aanvullend stedenbouwkundig voorschrift als volgt luidt :

'Artikel 8. Regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter :

Het regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter is bestemd voor de vestiging van bedrijven zoals bedoeld in de artikelen 7 en 8, lid 2.1.2 van het koninklijk besluit van 28 december 1972. Het kan alleen worden gerealiseerd door de overheid.'

Bij de inrichting van het gebied, dat specifiek bestemd is voor de vestiging van hoogtechnologische bedrijven, zal ten eerste rekening worden gehouden met de natuurlijke en landschappelijke kwaliteiten van het terrein, de onmiddellijke omgeving, de aard van de activiteiten, de omvang van de bebouwing, het architecturaal karakter, de breedte en de wijze van aanleg van de omringende bufferzone";

Overwegende dat het tweede bestreden besluit voor de zone "regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter" volgend stedenbouwkundig voorschrift vaststelt :

"een regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter is bestemd voor de vestiging van bedrijven zoals bedoeld in artikelen 7 en 8, lid 2.1.1. en 2.1.2. van het koninklijk besluit van 28 december 1972. Het kan evenwel alleen worden gerealiseerd door de overheid.

Bij de inrichting van het gebied zal rekening gehouden worden met de natuurlijke en landschappelijke kwaliteiten van het terrein en de onmiddellijke omgeving. Hierbij wordt aandacht besteed aan het karakter van het terrein, de aard van de activiteiten, de omvang van de bebouwing, het architecturaal karakter, de breedte en de wijze van aanleg van de omringende bufferzone.

De Vlaamse regering kan bepalen dat een bijzonder plan van aanleg voorafgaand aan de ontwikkeling van dat gebied dient goedgekeurd te worden";

Overwegende dat niet wordt betwist dat met voormeld bestemmingsvoorschrift het tweede bestreden besluit afwijkt van het advies van de regionale commissie en dienvolgens bedoeld besluit in zijn aanhef hiervoor de redenen moet aangeven; dat volgens de verwerende partij het tweede bestreden besluit hieraan voldoet met de overweging "dat het niet de bedoeling is met het begrip 'regionaal' bedrijventerrein af te wijken van het K.B. van 28.12.1972 betreffende de inrichting en toepassing van de gewestplannen i.c. 'industriegebieden', maar wel een aangepast planologisch begrip te gebruiken"; dat de Raad van State, in de huidige stand van de rechtspleging, in dit zinnetje niet de verantwoording ziet van de afwijking van het omstandig andersluidend advies van de regionale commissie; dat het middel ernstig is en de vernietiging kan verantwoorden;

Overwegende dat de verwerende partij doet gelden wat volgt :

"In de mate dat Uw Raad van oordeel zou zijn dat de toevoeging van artikel 8.2.1.1 van het K.B. van 28 december 1972 (gebieden voor milieuvervuilende industrieën) niet afdoende werd gemotiveerd in de bestreden Besluiten en bijhorende adviezen en verslagen, dan nog kan enkel besloten worden tot de partiële schorsing en vernietiging. Het bestreden

Besluit houdende definitieve vaststelling kan met name enkel geschorst en desgevallend vernietigd worden in de mate dat het toelaat dat in het betrokken RO-gebied milieuvervuilende industrieën zouden worden gevestigd.

Voor wat de toepassing van de artikelen 7 en 8.2.1.2 van genoemd K.B. betreft, zal Uw Raad immers kunnen vaststellen dat hieraan afdoende en pertinente motieven ten grondslag liggen, zodat het bestreden Besluit - in de mate dat het toelaat dat in het betrokken gebied industrieën en meer bepaald milieu-belastende industrieën kunnen worden gevestigd - niet door een motiveringsgebrek of enige andere vernietigingsgrond is aangetast en er op deze punten dan ook geen aanleiding kan bestaan om tot de schorsing en de nietigverklaring te besluiten.

Het derde middel is niet ernstig, minstens dient slechts partieel te worden geschorst op de wijze zoals hierboven uiteengezet";

Overwegende dat het onderzoek van het annulatieberoep zal uitwijzen of de gevorderde vernietiging "partieel" zal zijn of niet;

Overwegende dat op het verzoek van de verwerende partij om het stedenbouwkundig voorschrift "partieel" te schorsen nl. "in de mate dat het toelaat dat in het betrokken RO-gebied milieuvervuilende industrieën zouden worden gevestigd (...)" niet kan worden ingegaan, al was het maar omdat volgens het verslag van het bevoegde lid van het Auditoraat, nog andere middelen van het verzoekschrift ernstig zijn en de vernietiging kunnen verantwoorden;

Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde betreft, verzoekers doen gelden dat zij verscheidene leningen hebben aangegaan o.m. voor de inrichting en uitrusting van hun bedrijf (oprichting van gebouwen en uitvoering van infrastructuurwerken, alsmede aanleggen van voorraden enz.), dat zij moeilijkheden ondervinden om die schuldenlast af te lossen, dat zij gedurende twee naaenvolgende seizoenen door klimatologische tegenslagen

geen winst hebben kunnen boeken, dat de banken dreigen met uitwinning, dat, willen zij aan de schuldenlast verder het hoofd kunnen bieden, dit een gezond vooruitziend bedrijfsbeleid vereist, wat gelijk staat met investeringen, gelet op de ongekende technologische vooruitgang die ook in die branche aan de orde is, dat programmeren en investeren noodzakelijkerwijs ook het aangaan van kredieten vereist en daarvoor hypothecaire zekerheid moet kunnen worden gegeven, dat nu verzoekers eigendom tot openbaar bedrijventerrein is bestemd, dat onder de voogdij en het beheer van de overheid is gesteld vermits alleen de overheid het project nog kan realiseren, het te voorzien is dat geen enkele kredietverschaffer in die omstandigheden nog bereid zal zijn krediet toe te staan;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het beweerde nadeel veeleer voortvloeit uit later te nemen beslissingen (zoals een onteigeningsbesluit) dan uit de tenuitvoerlegging van de besluiten houdende wijziging van het gewestplan als dusdanig;

Overwegende dat de tussenkomende partij de verwerende partij bijvalt; dat zij daaraan toevoegt dat "gelet op de verschillende opeenvolgende leningen die verzoekers de voorbije jaren hebben aangegaan, zonder erin te slagen een gezondere financiële situatie te bereiken, de bewering van verzoekers dat 'zonder de hypotheek van het gewijzigd gewestplan de actuele financiële ademnood relatief gemakkelijk te overwinnen is' allesbehalve geloofwaardig (lijkt)" en dat "indien verzoekers geen bijkomende hypotheek op hun grond zouden kunnen geven -quod erat demonstrandum-, (dat) dan zou te wijten zijn aan de voordien opgestapelde schulden en niet aan het gedeeltelijk gewijzigd gewestplan";

Overwegende dat de bedrijfsschulden bestaan; dat met uitwinning wordt gedreigd; dat de aangevochten

bestemming de toekomst van het bedrijf op het spel zet; dat dit mede blijkt uit het door de verwerende partij ter terechtzitting overgelegd ontwerp van "besluit van de Vlaamse regering houdende voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Ieper-Poperinge op het grondgebied van de gemeente Ieper", waaraan de Vlaamse regering in vergadering van 4 maart 1997 goedkeuring heeft gehecht; dat in bedoeld besluit wordt overwogen "dat het aangewezen is het bestaande tuinbouwbedrijf te bestendigen op de thans ingenomen terreinen";

Overwegende evenwel dat dit ontwerp-besluit niet is ondertekend; dat alleszins in de huidige stand van de rechtspleging blijkt dat het niet naar behoren is bekendgemaakt; dat het derhalve aan verzoekers niet kan worden tegengeworpen;

Overwegende dat het nadeel dat het tweede bestreden besluit veroorzaakt ernstig is; dat het tevens moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat, met betrekking tot het tweede bestreden besluit, voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. LERNOUT & HAUSPIE SPEECH PRODUCTS in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 11 juni 1996 van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Ieper-Poperinge op het grondgebied van de gemeente Ieper, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 5 november 1996.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Artikel 4.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Artikel 5.

Dit arrest zal in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit van 11 juni 1996.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien maart 1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.